

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 34. Gero Archiepiscopus Magdeburgensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. A.C. 1012. deji-
ciunt, lapidibus, ossibus & capitibus
bovinis obruunt. Ipse genua flectens pro
percussoribus suis Deum oravit, & pro-
lapsus in terram iterumque resurgens,
Ecclesiam suam bono Pastori commoda-
vit. Tandem Danorum aliquis, quem
pridie confirmaverat, barbara pietate
mocus, ne scilicet Episcopus diutius in
mortis confinio laboraret, securim capi-
ti ejus infixit; ex quo vulnere Spiritum
reddidit. Passus est autem in Sabbato
Hebdomadæ Paschalis, die decima nona
Aprilis, anno 1012. postquam Archiepi-
scopus Cantuariensis annis sex, & homo
annis quinquaginta octo fuisset. Prin-
cipibus Danorum, Martyris corpus flu-
mini immergere volentibus, obsistunt In-
fideles ab ipso conversi, quorum magnus
erat numerus; namque armati procur-
runt, saltem defuncti corpus sibi vindi-
caturi. Miraculum litem inter Barbaros
exortam diremit. Londinenses vero
comperta S. Viri morte Corpus multo
auro redemptum in urbe sua sepelierunt;
quod elapso decennio Cantuariam trans-
latum. Ecclesia S. Martyrem ipsa obitus
die colit.

Martyr. Ro.
19. Apr.

§. XXXIV.

Gero Archiepiscopus Magdeburgensis.

Ditma. l. 6.
p. 74.

Eodem anno 1012. cum Ecclesiæ Ca-
thedrali Bambergensi ultima manus
fuiisset imposita, in Henricus Rex in Na-
tali

tali suo, die sexta Maji, solemnī Ritu de-
dicari voluit. Adfuere Episcopi plus Sæculum XI.
A. C. 1012.
quam triginta sex cum Joanne Patriar- Chron. Sax.
an. 1012.
cha Aquilejensi, cujus primæ partes in
illa consecratione fuerunt. Duæ etiam
Abbatissæ Sophiæ & Adelheidis Otto-
tonis III. Imperatoris sorores interfue-
runt, atque in illius diei lætitia Rex com-
pluribus reis veniam dedit, aliis promi-
sit. Eodem anno Festum Pentecostes ce-
lebravit Merseburgi, qua die Missa a Tag-
mundo Archiepiscopo Magdeburgensi
decantanda fuisset; sed ipso a morbo cor-
repto Ditmarus Episcopus Merseburgen-
sis hoc munere defungi jussus est. E vi-
vis abiit Tagmundus octava Junii post-
quam annos octo & quatuor menses Se-
dem Magdeburgensem obtinisset. Rex
de ejus obitu certior factus, misit Hen-
ricum Episcopum Herbipolensem, qui Ca-
pituli Cathedralis & Vasallorum mentem
exploraret, priusquam ad electionem se-
cundum Canonem procederent. Omnes
vero una voce professi sunt, cupere se Ar-
chiepiscopum habere Waltherum Præ-
positum, cui vocato, & soli ad conclave
admisso, Rex diu collocutus est. Ipse
exiens comitibus suis annulum e digito
suo fulgentem ostendit, dixitque: *En,
gratiæ a Rege mihi factæ pignus.* Tum
omnibus ad Regis solium convenienti-
bus, ipse in Waltheri laudes effunditur.
Ergo

Sæculum XI. Ergo Electione canonice peracta, illico
 A.C. 1012. ei Rex baculum Pastoralem tradit, atque
 Waltherus dicto Regi Sacramento ad
 Ecclesiam perducitur, omnibus Divinas
 laudes decantantibus.

Hæc discimus referente Ditmaro, te-
 ste præsentate, atque exinde omnia cogno-
 scimus, quæ in Germania, cum eligen-
 dus esset Episcopus, sub Rege Sancto
 Henrico observabantur. Quolibet Epi-
 scopo defuncto, res ad Regem defereba-
 tur, ejus consensus antequam Electio fie-
 ret, expectabatur, Rex electionem con-
 firmabat, dans Electo annulum & Bacu-
 lum pastoralem, & juramentum fidei ab
 eo accipiebat, priusquam Ecclesiæ suæ
 possessionem adiret. Quantum intersit
 hæc notasse, ex iis, quæ sub sequentibus
 Imperatoribus evenerunt, intelligemus.

Sabbato sequente Arnulphus Episco-
 pus Halberstadiensis Waltherum jubente
 Rege in Thronum Episcopalem immi-
 sit, quem Die Dominica quinque ipsius
 Suffraganei consecrarunt. At Sedem
 Magdeburgensem non plus septem septi-
 manis tenuit, mortemque oppetiit 12ma
 Augusti eodem anno 1012. vir admodum
 severus videbatur, sed revera mitis erat,
 Justitiæ amans, propositi tenax, atque
 ad defendenda Ecclesiæ jura virtute con-
 stantiæ præditus. Ubi eum post brevem
 morulam expiraturum crediderunt sui, e
 lectulo

Ditm. p. 77.
78.

lectulo levatum in cilicio deponunt, cinerem manibus aspergunt, pectori crucem alligant, cereosque accendunt. Libri ejus, quos collegerat, quamprimum conspectus est mortuus, direpti sunt. Interea Theodoricus, Ditmari Episcopi nepos, Archiepiscopus Magdeburgensis electus fuerat; id vero Regi non probabatur; quare effecit, ut Gero Capellanus suus ad Episcopatum promoveretur, & Geroni Theodoricum subrogavit. Gero igitur in Festo S. Mauritii vigesima secunda Septembris anno millesimo duodecimo ordinatus est.

Sæculum XI.
A.C. 1012.

p. 79.

Post Festum S. Martini Henricus Rex Confluentiam profectus, convocato amplissimo Concilio Theodoricum Episcopum Metensem, ceterosque in Lotharingia seditionis reos damnari petiit. Quippe Theodoricus Reginae Cunegundis germanus in Regem Sororium suum arma arripere, jam anno 1012. ausus fuerat, quod ille agros Sorori suæ, si vidua futura esset, destinatos Ecclesie Bambergensi adscripsisset. Hinc in Concilio Dedicationis Bambergensis querelas contra Theodoricum moverat Rex, in Concilio autem Confluentino Sacris Episcopo interdicitum est, donec objectum crimen dilueret.

Chron. Sax.
1012.

Ditm. lib. 6.
p. 54. 80.

§. XXXV.